

Arrest

nr. 251 645 van 25 maart 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. GREENLAND
Europalaan 50
3600 GENK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 9 juli 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 9 juni 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 15 juli 2020 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 januari 2021.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. GREENLAND, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat W. DE MULDER, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van het huidige beroep vast, bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 17 september 2020 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Hierin werd gesteld dat de verzoekende partij niet overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet binnen de 8 dagen heeft geantwoord op de vraag van de griffie of er een synthesesmemorie zal worden ingediend, waardoor het ontbreken van het vereiste belang lijkt te moeten worden vastgesteld.

1.3. Verzoeker richt op 13 januari 2021 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesesmemorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 25 februari 2021 staat het volgende vermeld:

“(…) De voorzitter zet de gelijkaardige gronden uiteen van de twee beschikkingen die het voorwerp uitmaken van de verzoeken om te worden gehoord. De voor de verzoekende partij aanwezige advocaat geeft een voor beide zaken geldende uiteenzetting van de feitelijke omstandigheden die ertoe hebben geleid dat zij haar antwoord op de vraag naar het al dan niet neerleggen van een synthesesmemorie slechts op 31 augustus 2020 en dus laattijdig – wat zij als dusdanig niet betwist – heeft verzonden. Zij wijst erop dat zij van kantoor is verhuisd in de betreffende periode: vrijdag 14 augustus 2020 was haar laatste werkdag op het oud kantoor in Laakdal en op 17 augustus 2020 is zij verhuisd naar het nieuwe kantoor in Genk. Zij is tevens veranderd van balie en legt daarover een stuk neer. Zij stelt dat zij haar adreswijziging bij faxbericht van 25 augustus 2020 – dat zij samen met het verzendbewijs ervan neerlegt – heeft meegedeeld aan de Raad. Waar de voorzitter opmerkt dat deze uiteenzetting niets afdoet aan de vaststelling dat de aangetekende brieven van de griffie van 14 augustus 2020 met de vraag naar het al dan niet neerleggen van een synthesesmemorie op rechtsgeldige wijze werden verstuurd naar het op dat ogenblik correcte adres, betwist of weerlegt de verzoekende partij dit niet.

Evenwel stelt zij dat, aangezien voormeld faxbericht nog werd verzonden binnen de periode van acht dagen waarover zij beschikte om haar intentie m.b.t. de synthesesmemorie kenbaar te maken, er alsnog sprake is van een tijdige “reactie”. Door de voorzitter gevraagd of zij met haar uiteenzetting overmacht beoogt in te roepen, antwoordt de verzoekende partij bevestigend. De verwerende partij meent dat de gegeven uiteenzetting niet toelaat te besluiten tot het bestaan van een situatie van overmacht.”

1.5. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de brief van de griffie van 14 augustus 2020 waarin verzoeker werd gevraagd of hij al dan niet een synthesesmemorie wenst in te dienen, per aangetekende zending op dezelfde dag werd verzonden naar het kantooradres van zijn advocaat te Laakdal, zijnde de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift. Het antwoord hierop werd door de verzoekende partij laattijdig verzonden op 31 augustus 2020; de uiterste datum om te antwoorden was 26 augustus 2020. Dit wordt ter terechtzitting niet betwist. Waar de advocaat van verzoeker ter terechtzitting betoogt dat er sprake is van een “*tijdige reactie*” omdat de adreswijziging die werd meegedeeld aan de Raad via een fax van 25 augustus 2020 nog binnen de antwoordtermijn van 8 dagen valt, kan zij hierin geenszins worden bijgetreden. De Raad stelt vast dat uit het verzendbewijs van het faxbericht dat ter terechtzitting wordt neergelegd, blijkt dat de brief van 25 augustus 2020 waarbij een wijziging van kantooradres wordt meegedeeld, daadwerkelijk op 11 september 2020 is gefaxt naar

de Raad en op die datum ook werd ontvangen. Dit komt ook overeen met de stukken aangaande de wijziging van kantooradres die zich in het rechtsplegingsdossier bevinden. Het uitgangspunt van de advocaat dat de Raad binnen de antwoordtermijn van 8 dagen die de verzoekende partij heeft om te reageren op de vraag van de griffie of er al dan niet een synthesememorie zal worden neergelegd, op de hoogte was van haar nieuwe kantooradres, houdt aldus geen stand. Verder blijkt uit het faxbericht waarbij de brief van 25 augustus 2020 werd gefaxt waarin de wijziging van kantooradres werd doorgegeven, dat op het oude kantooradres te Laakdal nog steeds een bijkantoor is gevestigd van het nieuwe kantoor van verzoekers advocaat. Ook in de vraag tot horen van verzoekers advocaat van 13 januari 2021 staat het oude kantoor te Laakdal vermeld als bijkantoor. Het kwam aan de advocaat toe om haar zaken zo te organiseren dat briefwisseling die toekwam op haar oude kantooradres werd doorgezonden naar haar nieuwe kantooradres. Deze beoordeling dringt zich des te meer op daar op de briefwisseling die uitgaat van verzoekers advocaat haar oude kantoor uitdrukkelijk wordt vermeld als bijkantoor van haar nieuwe kantoor. Overmacht, wat een van de wil van een partij onafhankelijke gebeurtenis is die deze niet kon voorzien of voorkomen, wordt in deze omstandigheden dan ook geenszins aangetoond. Nu de verzoekende partij geen elementen aanbrengt die ertoe leiden een ander oordeel te moeten vellen, blijft de inhoud van de bestreden beschikking overeind.

Het beroep is onontvankelijk wegens een gebrek aan belang.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA